

Ministerieel besluit tot definitieve bescherming als monument met overgangszone van de Brouckmolen in Alveringem (Beveren)

Rechtsgronden

Dit besluit is gebaseerd op:

- het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013, artikel 6.1.1;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juli 2024 tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Regering, artikel 2, 1°;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2024 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, artikel 5, §1, eerste lid, 3°.

Vormvereisten

Dit besluit kwam tot stand volgens de procedurestappen en de vormvereisten, beschreven in:

- het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013, artikel 6.1.6 tot en met 6.1.14;
- het Onroerendergoedbesluit van 16 mei 2014, artikel 6.2.1.

De volgende vormvereisten zijn vervuld:

- De erfgoedwaarden zijn onderzocht.
- De resultaten van het onderzoek zijn opgenomen in een beschermingsdossier.
- Het voorlopige beschermingsbesluit werd getekend op 4 juni 2024 en werd bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt op 12 juli 2024.
- De zakelijkrechthouders zijn op de hoogte gebracht van de voorlopige bescherming.
- De gemeente Alveringem organiseerde een openbaar onderzoek van 12 juli 2024 tot en met 10 augustus 2024.

De behandeling van de adviezen, opmerkingen en bezwaren is opgenomen als bijlage 4 bij dit besluit.

Motivering

Het monument Brouckmolen in Alveringem is van algemeen belang wegens de volgende erfgoedwaarden:

- de historische waarde:

Als windgraanmolen illustreert de Brouckmolen de belangrijke economische rol die windmolens van de late 12de eeuw tot en met het interbellum speelden. De molenbiotoop gaat minstens terug tot de eerste helft van de 14de eeuw.

Op de molenbelt waarop de stenen bovenkruier van het type grondzeiler in 1862 werd gebouwd, stond reeds vóór 1350 een standaardmolen. De laatste houten windmolen, die door de grondzeiler werd vervangen, dateerde van omstreeks 1759.

Daarnaast weerspiegelt de Brouckmolen ook de evolutie in het windmaalbedrijf om bij windstilte toch concurrentieel te blijven met mechanische maalderijen. In 1910 werd de Brouckmolen bij wijze van proef door Henri Hoflack, een werktuigkundige uit Zonnebeke, van een windmotor voorzien, nadat de kap en het gevlucht waren weggenomen. Zwaar beschadigd door een storm werd deze windmotor in 1924 verwijderd en werd de molen opnieuw voorzien van een kap en een gevlucht. Om de concurrentie van mechanische maalderijen te ondervangen werd op de gelijkvloerse verdieping van de molen ook een hulpmaalterij ingericht die vanuit een bijgebouw, het molenkot, aanvankelijk met een stoommachine en later met een stationaire motor werd aangedreven. Ofschoon het beroepsmatig windmalen in 1959 werd stopgezet, werd de molen bij de restauratie in 1965-1967 alsnog uitgerust met een halfverdekkerd gevlucht. Als mechanische maalderij bleef de Brouckmolen in gebruik tot in de jaren 1960. Intussen had een tractor de stationaire motor als mechanische krachtbron vervangen.

- de industrieel-archeologische waarde:

De industrieel-archeologische waarde wordt toegekend aan gebouwen waarvan de structuur specifiek is gericht op een bepaald productieproces. Dit is in het bijzonder het geval bij windmolens die in hun geheel beschouwd kunnen worden als een machine. Uit het onderzoek van de windmolens in Vlaanderen blijkt dat de Brouckmolen een heel herkenbaar en representatief voorbeeld is van een bovenkruier van het type stenen grondzeiler, een windmolentype dat vooral tijdens de 19de eeuw veel toegepast werd in Vlaanderen en waarvan historisch 131 exemplaren bekend zijn, vooral in Oost- en West Vlaanderen. Vandaag zijn er in Vlaanderen nog 59 grondzeilers bewaard waarvan de Brouckmolen één van slechts twaalf windmaalvaardige is.

De Brouckmolen werd gebouwd als olie- en graanmolen. De olieslagerij werd echter vrij snel stopgezet. Van de graanmolen bleef het staande en gaande molenwerk met inbegrip van enkele cultuurgoederen integraal bewaard. Het historische productieproces, namelijk het malen van granen voor menselijke en dierlijke consumptie, laat zich er nog integraal aflezen. Tot de complete maalinstallatie behoort een zeldzame door Henri Hoflack vervaardigde builmolen. Een firmanaamplaatje vermeldt: 'HENRI HOFLACK CONSTRUCTEUR BREVETÉ ZONNEBEKE (BELGIQUE)'. Ook nog aanwezig zijn Franse maalstenen van de Société Générale Meulière uit Ferté-sous-Jouarre. Deze uit stukken zoetwaterkwartsiet samengestelde stenen waren uiterst geschikt voor het malen van tarwe.

De geleidelijke, veelal stapsgewijze evolutie van windmolen tot mechanische maalderij, die het maalbedrijf vooral tussen het einde van de 19de eeuw en het midden van de 20ste eeuw kenmerkt, valt ook in de Brouckmolen af te lezen. Een hulpmaalterij werd omstreeks 1946 ondergebracht op de gelijkvloerse verdieping, die ooit een olieslagerij had geherbergd. Een in een bijgebouw opgestelde tractor – inmiddels vervangen door een Blackstone-dieselmotor – dreef de hulpmaalterij aan. Enkele jaren later werd ook de mogelijkheid gecreëerd om de drie maalstoelen op de steenzolder en de builmolen op de meelzolder mechanisch aan te drijven. Na het stilleggen van het windmalen in 1959 bleef de molen nog enkele jaren actief als mechanische maalderij.

- de technische waarde:

In tegenstelling met de meeste windmolens die met een hoepelvang zijn uitgerust, beschikt de Brouckmolen over een blokvang of Vlaamse vang. Ondanks deze benaming komt dit remsysteem, dat bestaat uit door middel van ijzeren scharnieren aan elkaar

gezette maanvormige vangstukken, vooral in Nederland en maar sporadisch in Vlaanderen voor.

De Brouckmolen getuigt ook van een belangrijke technische verbetering van het lichtwerk. Door het lichtwerk van de steenkoppels met een bollenregulator uit te rusten wordt bij veranderlijke wind de gewenste afstand tussen de looper en ligger automatisch geregeld.

Tevens vormt de Brouckmolen een technisch belangrijke getuigenis van de manier waarop met de concurrentie van mechanische maalderijen werd omgegaan. De windmolen is voorzien van een in- en uitschakelsysteem zodat de maalinstallatie kan worden aangedreven met zowel windkracht als mechanische kracht, voortgebracht door een in een bijgebouw opgestelde Blackstone-dieselmotor.

De cultuurgoederen die integrerend deel uitmaken van het monument versterken de industrieel-archeologische waarde ervan.

De bescherming omvat een overgangszone. De windmaalvaardigheid van de Brouckmolen die bijdraagt tot de industrieel-archeologische waarde wordt ondersteund door de context die in alle windrichtingen nog open is en bijgevolg voldoende windvang garandeert. Een overgangszone wordt dus afgebakend in functie van het vrijwaren van de molenbiotoop die de industrieel-archeologische waarde ondersteunt. De molenbiotoop is de omgeving die van invloed is op het functioneren van de molen als maalwerktuig en deze omgeving wordt in de eerste plaats gekenmerkt door openheid. Voor de windvang is de volledige zone van 100 meter rond de molen van cruciaal belang en kan een zone van 400 meter rond de molen invloed hebben. Omwille van het relatief open karakter van de omgeving van deze windmolen werd bij de afbakening van de overgangszone geopteerd voor een perimeter op basis van een straal van 150 meter.

Het afbakenen van deze overgangszone draagt bij tot de industrieel-archeologische waarde doordat:

- de windtoevoer en -afvoer in functie van de werking van de molen als machine gegarandeerd wordt;
- ze de visuele openheid bewaart: de zichtassen op de molen en het zicht vanaf de molen. Dit is van belang om functionele redenen, met name het goed kunnen inschatten van de weeromstandigheden;
- ze de mogelijkheid tot aan- en afvoer van respectievelijk grondstoffen en producten ondersteunt wat essentieel is voor de werking als machine.

DE VLAAMSE MINISTER VAN BEGROTING EN FINANCIËN, VLAAMSE RAND,
ONROEREND ERFGOED EN DIERENWELZIJN BESLUIT:

Artikel 1. De volgende onroerende goederen worden definitief beschermd als monument: Brouckmolen, Lindestraat 13 in Alveringem (Beveren), bij het kadaster bekend als: Alveringem, negende afdeling, sectie B, perceelnummer 338A (deel).

De volgende onroerende goederen worden definitief beschermd als overgangszone bij het monument: molenbiotoop van de Brouckmolen, Lindestraat 12, 13 en zonder nummers in Alveringem (Beveren), bij het kadaster bekend als: Alveringem, negende afdeling,

sectie B, perceelnummers 329/2, 329A, 330A, 338A (deel), 339A, 340F, 340G, 341B, 341C, 345A, en deel uitmakend van het openbaar domein.

De cultuurgoederen opgenomen in de bijlage 3 bij dit besluit maken integrerend deel uit van het monument.

Het plan met de aflijning is opgenomen als bijlage 1 bij dit besluit.

De fotoregistratie van de fysieke toestand van het monument is opgenomen als bijlage 2 bij dit besluit.

Art. 2. De erfgoedwaarden van het monument zijn:

- 1° de historische waarde;
- 2° de industrieel-archeologische waarde;
- 3° de technische waarde.

De erfgoedelementen en de erfgoedkenmerken van het monument zijn:

De Brouckmolen is een bakstenen bovenkruier van het type grondzeiler, gebouwd op een lage molenbelt.

De molenromp is een scherp toelopende bakstenen kuip die in gele bakstenen (formaat: 21 x 10 x 6 cm; 10 lagen = 70 cm) is opgetrokken. Het baksteenparament is witgeschilderd en voorzien van een zwart gepikte plint. Het baksteenmetselwerk wordt doorbroken door twee poorten in rondboogvormig veld en tien niet-geschrante vensters. De poortopeningen op de gelijkvloerse verdieping bevinden zich in het noorden en het zuiden en zijn ingevuld met houten vleugeldeuren. Op dit niveau zorgen drie rondboogvensters op bakstenen afzaten voor het nodige daglicht. Op de meelzolder zijn eveneens drie vensters voorzien, op de steenzolder vier. Alle schrijnwerk is groen geschilderd. Op de kapzolder steken rondom in het metselwerk steigersgaten. De molenkap, die de romp afdekt, is een gebroken kap met rechte voorwand. Cement- en eternietleien dekken de kap af. Onderaan de kap is een boord van in groen geschilderde metaalplaat voorzien. Een kapgoot en een afvoerbuis langs de staart leiden het regenwater van de molenkap weg van de molenromp. Op de makelaar is een windvaan in de vorm van een vogel bevestigd.

Het gevlucht bestaat uit een groen geschilderde gietijzeren askop (type Wilders Koeckx, vermeld op askop), halfverdekkerde (verbusselde) roeden (gemarkt 'fabr. Peel – Gistel') met traditioneel hekwerk. De vlucht meet 25 meter. Aan de toppen hebben de wieken een doorsnede van 10 x 12 cm, aan de askop een doorsnede van 36 x 26,50 cm. De zeeg heeft een vloeiende lijn tot maximaal 15°.

De staart bestaat uit een staartbalk die met twee korte schoren verbonden is aan de korte spruit en met twee lange schoren aan de lange spruit. Aan het uiteinde van de staart bevindt zich het uitwendig kruierwerk met kruilier, kruizwengel en kruiketting. Aan weerszijden van het staartuiteinde verhinderen twee houten loopschoren, die schuin in het maaiveld worden vastgezet, het slingeren van de staart en het bijgevolg spontaan kruien van de molen.

In de gevluchtzone, afgeschermd door een meidoornhaag, zijn in een cirkel rond de molen twaalf houten kruipalen (van meer dan één meter lang) geheid waaraan de omlopende kruiketting kan worden vastgelegd.

De molen, waarvan het interieur is witgeschilderd, telt vier niveaus: een gelijkvloerse verdieping, een meelzolder, een steenzolder en een kapzolder. De zolderingen zijn telkens opgebouwd uit olmen moer- en kinderbalken en eiken sloffen.

De gelijkvloerse verdieping is gevloerd met op hun kant geplaatste klinkers (formaat: 18 x 9 x 4 cm). Centraal bevindt zich rond de ijzeren koning(sas) een met eiken planken afgedekte smerput. Aan de oostzijde steekt in de vloer een opening voor de drijfriemen die de mechanische kracht van de Blackstone-dieselmotor in het molenkot overbrengen naar de overbrengingsas met drijfwielen die aan de zoldering van het gelijkvloers ophangt en die de graanreiniger en graanbreker aandrijft. Een houten steektrap met links een leuning en rechts (tegenaan de muur) een touw geeft toegang tot de maalzolder. Het trapgat op de maalzolder is omgeven door een eenvoudige houten balustrade.

De meelzolder is aan de zuidzijde uitgerust met een grote buil met twee boven elkaar gemonteerde trommels, die zowel door windkracht als mechanische kracht kan worden aangedreven. De buil is een zeer zeldzaam ontwerp van Henri Hoflack, een werktuigkundige uit Zonnebeke, zoals een naamplaatje aangeeft. Naast de metalen koning steekt verzonken in de plankenvloer een brugbalans met bijhorende gewichten. Rechts daarvan staat op de vloer een krik voor het in- en uitschakelen van de onderaandrijving van de maalstenen. De krik is verplaatsbaar en steunt, om niet door de plankenvloer te zakken, telkens op een moerbalk van de onderliggende zoldering die zich voor elke steen precies onder het aangrijpingspunt van het te bedienen tandwiel bevindt. Aan de noordzijde onderbreken de twee valluiken van de luival de plankenvloer. De drie meelgoten, waarvan twee aan de oostzijde en één aan de westzijde, staan in verbinding met de drie maalstoelen op de bovenliggende zolder. De gietijzeren onderaandrijving van deze maalstoelen bevindt zich onder de zoldering, net als het drijfwerk van de Sint-Jacobs ladder aan de oostzijde en de Hoflack-buil. Ook de drie lichten en twee bollenregulators, die de afstand regelen tussen de lopers en de liggers, hangen aan de zoldering op. Naar de steenzolder leidt een houten steektrap met links een leuning en rechts een touw. Op deze zolder is het trapgat eveneens omgeven door een eenvoudige houten balustrade.

De steenzolder is ingevuld met drie maalstoelen. Daarvan zijn er twee nog volledig intact met in het bijzonder een steenkuip, ringhout, kuipdeksel, brug, graanbak met tremen, graanschuif, schudbak en graanstok. Eén is ontdaan van zijn steenkuip, zodat de ligger komt bloot te liggen. Deze maalsteen is – zoals een ingewerkt firmaplaatje aangeeft – een molensteen van het molensteenkappersbedrijf Constant Delepine uit Ferté-sous-Jouarre (Seine & Marne, Frankrijk). Boven de steen bevindt zich een metalen steengalg, bestaande uit een steenschroef en twee steenbeugels, waarmee de stenen worden opgelicht om te scherpen. De steenschroef wordt bediend vanop de kapzolder. Aan de oostzijde hangt aan de zoldering het sleepluiwerk, dat door de sleef tafel aan de koning ter hoogte van de kapzolder wordt aangedreven. De luiketting die rond de luias wordt opgewonden, is 10 meter lang. Met de wip of hefboomstok wordt het drijfwerk in- en uitgeschakeld. Onder het luiwerk steekt in de houten zoldervloer nabij het trapgat de luival. Aan de zuidzijde bevindt zich een verticale overbrengingsas met bovenaan een houten drijf wiel dat met een drijfriem in verbinding staat met de koning om de builmolen met windkracht aan te drijven. Vanop de steenzolder is de kapzolder bereikbaar via een metalen ladder, waarvan de sporten in de zijkanten zijn vastgeklonken.

Op de kapzolder is de koning voorzien van een verlengstuk door middel van een mechanische klauwkoppeling. Bovenaan dit kort stuk koningsas bevindt zich een conische schijfloop (lantaarn) die met zijn 16 ijzeren spijlen inhaakt in het van 48 kammen voorziene vangwiel op de molenas. De vang die om het vangwiel zit, is een blokvang of Vlaamse vang. Kenmerkend voor deze vang is de vangplank die uit losse

blokken hout bestaat die met elkaar verbonden zijn. Verder bestaat de vang uit een vangtrommel, een vangbalk, een vangezels, een sabelijzer, een vanghaak en een vangtouw. Om te beletten dat de wieken en de as in de omgekeerde richting draaien, is de vang ook voorzien van een automatische keervang of terugdraai-beveiliging. Tussen de schijfloop bovenaan de koning en de luitafel onderaan de koning bevindt zich de mechanische klauwkoppeling. Deze koppeling zorgt ervoor dat bij het draaien op windkracht het korte bovenstuk van de koning door de klauwen wordt meegenomen. Bij gebruik van mechanische kracht (via de Blackstone-dieselmotor) lossen de klauwen het korte bovenstuk van de koning en wordt de koning van onderuit aangedreven. Een houten hanetrapp geeft toegang tot de molenkap.

Om de molen te kruien is de kapzolder voorzien van een Engels kruiwerk. Deze modernere versie van het rollenkruiwerk bestaat uit kleine gietijzeren rollen die op de onderring op het metselwerk van de molenromp in een ijzeren spoor lopen. Het bovenste spoor, waarop de molenkap kruiet, is vastgeschroefd aan de bovenring. De flenzen van de rollen verhinderen dat de molenkap bij het kruien van de molenromp wegschuift.

Ten oosten van de Brouckmolen bevindt zich, deels ingegraven in de molenbelt, een bijgebouw, het zogenaamde molenkot. Dit gebouw biedt onderdak aan de Blackstone-dieselmotor (type RP 37) uit 1948 die zorgt voor de mechanische aandrijving van de maalinrichting in de windmolen. Van het bijgebouw gaat enkel de bakstenen westmuur terug op het voormalige molenkot dat onder een zadeldak stak.

Art. 3.1. De beheersdoelstellingen voor het monument zijn:

- 1° het behoud van de erfgoedkenmerken en -elementen die de basis vormen voor de erfgoedwaarden. Dit veronderstelt vakkundig onderhoud en indien nodig conserverende ingrepen. Bewaren gaat steeds voor op vernieuwen. Nieuwe ingrepen en wijzigingen in het gebruik van de molen vereisen een geïntegreerde aanpak waarbij de impact op het geheel wordt afgewogen en waarbij de draagkracht van de molen niet wordt overschreden;
- 2° het behoud als windmaalvaardige molen, met betrekking tot zowel het interieur als het exterieur en het perceel;
- 3° het behoud van de molenbelt;
- 4° het behoud van de halfverdekkerde (verbusselde) roeden;
- 5° het behoud van de blokvang;
- 6° het behoud van de Blackstone-dieselmotor als operationele, tegen wind en water afgeschermd mechanische krachtbron;
- 7° het behoud van de cultuurgoederen in het monument. Dit veronderstelt vakkundig onderhoud en indien nodig conserverende ingrepen. Bewaren gaat steeds voor op vernieuwen.

Art. 3.2. De beheersdoelstellingen voor de overgangszone zijn:

- 1° het blijvend verzekeren van de huidige windtoevoer en -afvoer. Verder is het wenselijk om ingrepen te ondersteunen die de windtoevoer en -afvoer verbeteren in functie van de werking van de molen als machine;
- 2° het vrijwaren van de bestaande visuele openheid: het zicht vanaf de molen (om functionele redenen, met name het goed kunnen inschatten van de weeromstandigheden) en het zicht op de molen. Verder is het wenselijk om ingrepen te ondersteunen die de visuele openheid versterken;
- 3° het vrijwaren van de mogelijkheid tot aan- en afvoer van respectievelijk grondstoffen en producten wat ook essentieel is voor de werking als machine, bijvoorbeeld door het

behoud en onderhoud van een molenweg die ook dienst kan doen voor onderhouds- en restauratiewerken.

Art. 4.1. De zakelijkrechthouder en de gebruiker houden het monument in stand en onderhouden het door:

- 1° het monument als een goede huisvader te beheren en de nodige voorzorgsmaatregelen te nemen tegen schade door brand, blikseminslag, diefstal, vandalisme, wind of water;
- 2° de toestand van het monument regelmatig te controleren;
- 3° regulier onderhoud uit te oefenen;
- 4° onmiddellijk passende consolidatie- en beveiligingsmaatregelen te nemen in geval van nood;
- 5° de nodige maatregelen nemen om de werking als werktuig te verzekeren;
- 6° de windvang voor windmolens te vrijwaren;
- 7° het werkend industrieel erfgoed regelmatig in werking stellen volgens de regels van de kunst. Met de werking wordt bedoeld het functioneren van het totale productieproces waar dat mogelijk is.

Art. 4.2. De zakelijkrechthouder en de gebruiker houden de overgangszone in stand en onderhouden ze door:

- 1° de huidige windvang voor de windmolen te vrijwaren door:
 - a) in een straal van 100 meter rond de molen de hoogte van hindernissen (bebouwing, grondwerken en beplanting) zoveel mogelijk te beperken tot onder de onderzijde van de wieken in verticale stand, zeker aan de kant van de overheersende windaanvoer (zuidwest) en windafvoer (noordoost);
 - b) buiten een straal van 100 meter rond de molen de hoogte van hindernissen zoveel mogelijk te beperken tot 1 meter hoger dan de onderzijde van de wieken per 100 meter, gerekend vanaf de molen. Voor deze zone kan ook de formule van Beljaars gehanteerd worden. Deze is gebaseerd op de ruwheid van het terrein, de afstand tot de molen, de gewenste maximale windreductie, de askophoogte van de molen en het landschapsreliëf. De toelaatbare hoogte van de hindernis wordt dan berekend volgens de formule $(x/n) + c*z + TAW$.
 - n = coëfficiënt voor ruwheid terrein (140 bij open, 75 bij ruw en 50 bij gesloten). Voor de Brouckmolen is dit ruw (75);
 - x = afstand van de hindernis tot de molen in m;
 - c = coëfficiënt windreductie. Deze wordt best beperkt tot maximaal 5% (factor 0,2) en mag zeker niet meer zijn dan 10 % (factor 0,3);
 - z = askophoogte in meter (helpt gevlucht + hoogte belt, berg of stelling)
 - TAW (hoogtepeil ten aanzien van het maaiveld van de molen)Voor de Brouckmolen in Alveringem (die een open omgeving (n) heeft en een askophoogte (z) heeft van 14,10 meter (molenbelt 1,00 meter boven straatniveau; askop (vanop molenbelt) op 13,10 meter)) betekent dit dat de toegelaten hoogte van een hindernis op 100 meter van de molen best beperkt wordt tot 3,53 meter $((100/140) + 0,2*14,10)$ en zeker niet hoger mag zijn dan 4,94 meter $((100/140) + 0,3*14,10)$, op voorwaarde dat het hoogtepeil van het maaiveld identiek is aan de voet van de molenbelt;
 - c) enkel af te wijken van de onder a en b opgesomde richtlijnen indien de hindernissen geen bijkomende windhinder veroorzaken.
 - Dit is het geval zijn voor een hindernis die zich bevindt achter een bestaande hindernis, gerekend vanaf de molen. Maar er wordt ook rekening gehouden

met de windhinder die al bestaat door een verder afgelegen hindernis. Dergelijke afwijkingen op basis van bestaande hindernissen zijn enkel mogelijk indien de nieuwe hindernis gelijkaardig is aan de bestaande. Gelijkaardig verwijst in deze naar het onderscheid tussen beplanting, bebouwing en grondwerken.

- Voor bebouwing kan verder in beperkte mate afgeweken worden van de onder a en b opgesomde richtlijnen. Hierbij wordt rekening gehouden met de breedte van de nieuwe hindernis (idealiter niet groter dan de lengte van het gevlucht), de oriëntatie van het dak (idealiter volgt de nok zoveel mogelijk de straal van de cirkel rond de molen), de dakhelling (idealiter zo steil mogelijk), het dakvolume (idealiter zo eenvoudig mogelijk, zonder dakkapellen) en het bouwvolume (idealiter met afgeronde hoeken en (half)open wanden, dit laatste bijvoorbeeld bij autobergplaatsen);
- d) bij beplanting rekening te houden met de te verwachten groei. Om die reden wordt het aanplanten van zowel hoogstammen als bomenrijen vermeden. Het knotten of snoeien van bomen wordt aanbevolen, evenals het vervangen van zieke of gekapte windhinderende beplanting door een meer gepaste, lagere beplanting;
- 2° de zichten op de molen vanaf het openbare domein zoveel mogelijk te behouden;
- 3° de wegen te behouden en onderhouden.

Art. 5.1. Een toelating is vereist voor de volgende handelingen aan of in het monument Brouckmolen in Alveringem:

- 1° het plaatsen, slopen, verbouwen of heropbouwen van een constructie;
- 2° het verwijderen, vervangen, wijzigen of verstevigen van constructieve elementen;
- 3° het verwijderen, vervangen of wijzigen van historische materialen en het toepassen van behandelingen met als doel de historische materialen te reinigen, te herstellen, te verduurzamen of te beschermen tegen verweer en aantasting;
- 4° het uitvoeren van de volgende werken aan de molenkap, de molenstaart, het kruierwerk, het gevlucht en de molenromp:
 - a) het verwijderen, vervangen of wijzigingen van het kapvolume, de kapbedekking, de kapconstructie en de gootconstructies;
 - b) het verwijderen, vervangen of wijzigen van het inwendig kruierwerk;
 - c) het verwijderen, vervangen of wijzigen van de molenstaart;
 - d) het verwijderen, vervangen of wijzigen van het uitwendig kruierwerk;
 - e) het wijzigen van het rompvolume;
 - f) het verwijderen van voegen en heropvoegen;
 - g) het aanbrengen, verwijderen, vervangen of wijzigen van de kleur, textuur of samenstelling van de afwerkingslagen;
 - h) het aanbrengen, verwijderen, vervangen of wijzigen van buitenschrijnwerken, deuren, ramen, poorten, inclusief de al dan niet figuratieve beglazing, beslag, hang- en sluitwerk;
 - i) het aanbrengen, verwijderen, vervangen of wijzigen van aard- en nagelvaste elementen, houtwerk, smeedijzer en beeldhouwwerk, inclusief nieuwe toevoegingen;
 - j) het aanbrengen, vervangen of wijzigen van opschriften, publiciteitsinrichtingen of uithangborden, met uitzondering van verkiezingspubliciteit en met uitzondering van publiciteitsinrichtingen, waarbij wordt bekendgemaakt dat het goed te koop of te huur is, op voorwaarde dat de totale maximale oppervlakte niet meer bedraagt dan 4 m²;
- 5° het uitvoeren van de volgende omgevingswerken:

- a) het verwijderen, vervangen of wijzigen van de kruipalen;
 - b) het plaatsen of wijzigen van boven- en ondergrondse nutsvoorzieningen en leidingen;
 - c) het aanleggen, structureel en fundamenteel wijzigen of verwijderen van wegen en paden;
 - d) het vellen of beschadigen van bomen of struiken en elke handeling die een wijziging van de groeiplaats en groeivorm tot gevolg kan hebben;
 - e) het aanplanten van bomen of heesters;
 - f) alle werken of activiteiten die het microreliëf en de vegetatie kunnen wijzigen of beschadigen;
 - g) het aanbrengen of wijzigen van afsluitingen;
 - h) het uitvoeren van grond-, beplantings- en bouwwerken aan en op de molenbelt;
- 6° het uitvoeren van de volgende handelingen aan of in het interieur en aan de cultuurgoederen:
- a) het aanbrengen, verwijderen, vervangen of wijzigen van interieurelementen (molenuitrusting);
 - b) het uitvoeren van destructief materiaaltechnisch onderzoek;
 - c) het uitvoeren van structurele werken en het toevoegen van nieuwe structuren;
 - d) het uitvoeren van werken die het uitzicht of de indeling van het interieur wijzigen;
 - e) het verwijderen, vervangen of wijzigen van historische materialen en het toepassen van behandelingen met als doel de historische materialen te reinigen, te herstellen, te verduurzamen of te beschermen tegen verweer en aantasting;
 - f) het verwijderen, vervangen of wijzigen van vloeren, trappen, wand- en zolderafwerking, binnenschrijnwerken, inclusief het beslag en hang- en sluitwerk, en van de waardevolle interieurdecoratie;
 - g) het bepleisteren van niet-bepleisterde elementen of het bepleisteren met een andere samenstelling of textuur, alsook het ontpleisteren van bepleisterde elementen;
 - h) het beschilderen van ongeschilderde elementen of het schilderen in andere kleuren of kleurschakeringen of met een andere verfsoort dan de aanwezige;
- 7° het uitvoeren van de volgende handelingen aan de beschermde en nog in gebruik zijnde machines:
- a) het wijzigen, vervangen of herstellen van het beschermde goed of onderdeel ervan met niet-originele materialen en constructietechnieken;
 - b) het volledig of gedeeltelijk uiteen nemen, verplaatsen of wijzigen van de technische kenmerken.

Art. 5.2. Een toelating is vereist voor de volgende handelingen aan of in de overgangszone:

- 1° het plaatsen, slopen, verbouwen of heropbouwen van een constructie voor zover deze werken invloed hebben op de windtoevoer en -afvoer van de molen, het zicht vanaf en naar de molen, en op de mogelijkheid tot aan- en afvoer van respectievelijk grondstoffen en producten;
- 2° het uitvoeren van de volgende omgevingswerken voor zover deze werken invloed hebben op de windtoevoer en -afvoer van de molen, het zicht vanaf en naar de molen, en de mogelijkheid tot aan- en afvoer van respectievelijk grondstoffen en producten:
 - a) het plaatsen of wijzigen van boven- en ondergrondse nutsvoorzieningen en leidingen;

- b) het aanleggen, structureel en fundamenteel wijzigen of verwijderen van wegen en paden;
- c) het verwijderen of wijzigen van parkconstructies;
- d) het aanleggen of wijzigen van verhardingen;
- e) het vellen of beschadigen van bomen of struiken en elke handeling die een wijziging van de groeiplaats en groeivorm tot gevolg kan hebben;
- f) het aanplanten van bomen of heesters;
- g) alle werken of activiteiten die het microreliëf en de vegetatie kunnen wijzigen of beschadigen;
- h) het aanbrengen of wijzigen van afsluitingen.

Er is geen toelating vereist voor:

- 1° regulier onderhoud;
- 2° passende consolidatie- en beveiligingsmaatregelen in geval van nood.

Brussel, 28/02/25

De Vlaamse minister van Begroting en Financiën, Vlaamse Rand,
Onroerend Erfgoed en Dierenwelzijn,

Getekend door: Ben Weyts (Signature)
Getekend op: 2025-02-28 16:48:49 +01:00
Reden: Ik keur dit document goed

Weyts Ben Vlaamse
overheid

Ben WEYTS